

מדע. הלכות תלמוד תורה פ"א

ז מי שלל למד אביו וכו'... וכן קדמו (דף כ"ט): וכן קדמו... וכן קדמו... וכן קדמו...

ד היה חכם ללמוד ויש לו בן וכו'... וכן קדמו (דף כ"ט) ס"ל הוא ללמד... וכן קדמו (דף כ"ט) ס"ל הוא ללמד...

ג וחיוב לשכור מלמד לבנו ללמוד... וחיוב לשכור מלמד לבנו ללמוד... וחיוב לשכור מלמד לבנו ללמוד...

ה לעולם ילמד לטעם וכו'... וחיוב לשכור מלמד לבנו ללמוד... וחיוב לשכור מלמד לבנו ללמוד...

אדם תורה ואחר כך ישא אשה שאם נשא אשה תחלה אין דעתו פנייה ללמוד... ואם היה יצרו מתגבר עליו עד שנמצא שאין...

לחם משנה

וכי דוחק למד דנמלה ידון עליה חכמייהא דמגלי... ועוד קדמו (דף כ"ט) ס"ל הוא ללמד... ועוד קדמו (דף כ"ט) ס"ל הוא ללמד...

וכי דוחק למד דנמלה ידון עליה חכמייהא דמגלי... ועוד קדמו (דף כ"ט) ס"ל הוא ללמד... ועוד קדמו (דף כ"ט) ס"ל הוא ללמד...

מגדל עז

מי שלל למד אביו וכו'... וכן קדמו (דף כ"ט): וכן קדמו... וכן קדמו... וכן קדמו...

קובץ הערות עמ"ס יבמות [להגאון ר' אלחנן ווסרמן זצ"ל הי"ד]

הנה ז"ל הרמב"ם שם: "ואם היה עוסק בתורה וטרוד בה והיה מתירא מלישא אשה כדי שלא יטרח במזונות עבור אשתו ויבטל מהתורה, הרי זה מותר להתאחר, שהעוסק במצוה פטור מן המצוה, וכ"ש בתלמוד תורה" עכ"ל. ובפ"ק דמועד קטן דף ט' [ע"ב]: יתבו וקא מיבעיא להו, כתיב יקרה היא מפנינים וכל חפצין לא ישוו בה, הא חפצי שמים ישוו בה, שאם יש לך לעסוק במצוה תבטל תלמוד תורה ועוסק במצוה, וכתיב כל חפצים לא ישוו בה, דאפילו חפצי שמים לא ישוו בה, דמבטל מצוה ועוסק בתלמוד תורה, כאן במצוה שאפשר לעשותה ע"י אחרים כאן במצוה שא"א לעשותה ע"י אחרים, ע"כ. ומבואר דבמצוה שא"א לקיימה ע"י אחרים אינו נפטר ממצוה ע"י תלמוד תורה, ולא אמרינן כזה עוסק במצוה פטור מן המצוה, וקשה מ"ש הרמב"ם דעוסק במצוה פטור מן המצוה, וכ"ש בתלמוד תורה, דמאי כ"ש הוא זה, אודכא תלמוד תורה גרע לענין זה, דהא מצות פריה ורביה היא מצוה שא"א לקיימה ע"י אחרים. וצ"ל דכיון דאיירי הרמב"ם הכא לענין איחור המצוה ולא לענין ביטולה לגמרי, מה שאפשר לקיימה ע"י עצמו לאחר זמן, הו"ל כאפשר לקיימה ע"י אחרים, וכזה שייך לומר גם כח"ת עוסק במצוה פטור ממצוה.

9

ומ"ש הרמב"ם "וכ"ש בתלמוד תורה", ומאי כ"ש. נראה דהא דצריך לבטל מת"ת בשביל קיום מצוה, אין הטעם משום דמצות ת"ת נדחית מפני קיום מצוה, דהא מצות ת"ת גדולה מכל המצות, אלא דכמו שמוחר לבטל ת"ת מפני דרך ארץ וכל צרכי אדם ההכרחים, ומשום דחיוב ת"ת אינו חלה על האדם אלא בשעה שהוא פנוי ובטל מעשיית צרכיו, דקרא כתיב ואספת דגנך [בכרות ל"ה ע"ב], אבל בשעה שהוא צריך לעשות מלאכתו, או אינו מחויב כלל בת"ת, ה"נ אם הוא צריך לעסוק במצוה, לא גרע משאר צרכי האדם, שאז אינו מחויב כלל בת"ת, אבל במצוה שאפשר לקיימה ע"י אחרים, וכן אם אפשר לו לקיימה לאחר זמן, לא פקעה ממנו מצות ת"ת, וכיון דחיובא דת"ת רמי עליה, ממילא הוא פטור מן המצוה, וכ"ש הוא, דמצות ת"ת בשעה שהוא מחויב בה אינה נדחית מפני שום מצוה, דהיא חמורה מכל המצות.

המ"ק יבמות (נדה) דף קמ"ב

ע"ס סו"ת ד' [ולא זכיתי לספן לפון ברעננים סו"ת
 מכל ליונות פ"ג פתח במעט דילמוד תורה וס"כ
 יפה למה משום ששופק במלוא סו"ת מן כמלוא ופני
 פת"ס, ופסוק ופי בארסם נח"ס סו"ת פכל כמלוא,
 ופסוק ופי פני לבין דפני קוה"ס. פ"ג סו"ת פ
 מקום לחלק, אם כמלוא נחשבה סו"ת זמן קצר פלא יחולל
 פיקר למודו מפני זה אז אי"ל לנפל מלוא נחשבה ת"ת,
 חבל אם נחשבה מלוא אז יחולל פיקר למודו כמו נחשבה
 חשב, אז מלוא ת"ת אינה קיל משאר מלוא פס"כ, ופי'
 נשוי"ט כג"י מלודי כ"י ת"ת פ"ג מטיין זכ צלור"ל,